

Sygn. akt VIII Pz 75/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie SSO Patrycja Bogacińska – Piątek

SSR del. Renata Stańczak (ref.)

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. H.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla

na skutek zażalenia pozwanej (...) S.A.w K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 10 września 2015r.

sygn. IV P 348/15 w zakresie kosztów zastępstwa procesowego

postanawia

1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 135 zł. [sto trzydzieści pięć złotych] tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

2) zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł. [dziewięćdziesiąt złotych] tytułem zwrotu kosztów postępowania w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSR del. Renata Stańczak (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powód L. H. pozwem z dnia 19.11.2014r. domagał się od pozwanej (...) SA w K. zasądzenia kwoty 597,54 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel, przysługujący mu na podstawie Porozumienia z dnia 20.12.2004r., z ustawowymi odsetkami od dnia 1.05.2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 18.05.2015r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

W sprzeciwie wniesionym od powyższego nakazu zapłaty, pozwana domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że prawo powoda jako pracownika ZG B. do bezpłatnego deputatu węglowego, reguluje ustawa z dnia 7 września 2007r. o funkcjonowaniu

górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 (Dz.U. z 2007 roku, Nr 192, poz. 1379) – zwana ustawą restrukturyzacyjną. Zgodnie z tą ustawą byli pracownicy tego zakładu prawo do deputatu węglowego mogą realizować w dwojaki sposób: w naturze (art. 13 ustawy),

a w przypadku złożenia oświadczenia o rezygnacji z uprawnienia do pobierania bezpłatnego węgla w naturze (art. 12 ust. 3 ustawy), w formie ekwiwalentu pieniężnego, który jest wypłacany obok emerytury (renty) wyłącznie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W konsekwencji, pozwana była zobowiązana względem powoda wyłącznie do wydania mu węgla w naturze, zatem żądanie pozwu był pozbawione podstaw prawnych. Nadto wskazała, że w dniu 14. 04.2015r. powód pobrał od niej uzupełniającą tonę węgla tytułem deputatu węglowego za 2014r.

W dniu 31.07.2015r. powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o obciążenie pozwanej kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 10.09.2015r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 98 k.p.c., wskazał, że cofnięcie pozwu nastąpiło w związku ze spełnieniem przez pozwaną w toku procesu dochodzonego świadczenia, a zatem należy ją uznać za stronę przegrywającą proces.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania za obydwie instancje.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

- nierozpoznanie istoty sprawy - art. 386 § 4 k.p.c. – polegające na całkowitym pominięciu merytorycznych zarzutów pozwanej, a w szczególności, że źródłem prawa powoda do deputatu węglowego są przepisy ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, a nie przepisy Porozumienia płacowego pozwanej,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 Porozumienia płacowego przez ich błędną wykładnię i zastosowanie oraz w zw. z art. 1 ust. 1 pkt 3. art. 12 i 13 ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przez ich niezastosowanie i przyjęcie, że roszczenie powoda było zasadne, a w ślad za powyższym błędne przyjęcie, że cofnięcie pozwu w okolicznościach sprawy skutkuje uznanie pozwanej za stronę przegrywającą proces i zasądzenie od niej na zasadzie art. 98 k.p.c. na rzecz powoda kosztów procesu, podczas gdy żądanie pozwu pozbawione było podstaw prawnych, a tym samym fakt pobrania przez powoda od pozwanej uzupełniającej 1 tony węgla w naturze, nie może zostać ocenione jako zaspokojenie przez pozwaną dochodzonego roszczenia.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Niekwestionowanym w sprawie jest, że powód domagał się od pozwanego ekwiwalentu za jedną tonę bezpłatnego węgla – do czego, jako pracownik zlikwidowanego ZG B. - nie był uprawniony, a nie wydania bezpłatnego węgla w naturze.

Jak słusznie podnosi pozwana, źródłem uprawnień powoda do węgla w naturze są przepisy ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 [Dz. U. 2007.192.1379], a nie Porozumienie płacowe z 20.12.2004r. Nadto, w dniu 10.12.2014r. podjęta została przez Zarząd pozwanej uchwała nr (...), zgodnie z

którą osoby uprawnione do deputatu węglowego mogły pobrać w terminie do 30 czerwca 2015r. taką ilość bezpłatnego węgla w naturze, o jaką zmniejszony został jego roczny wymiar za rok 2014.

Wbrew zatem ustaleniom Sądu I instancji, cofnięcie pozwu było spowodowane brakiem roszczenia, a nie jego zaspokojeniem w trakcie procesu.

W tych okolicznościach sprawy, zarzuty pozwanej należy uznać za uzasadnione, co skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia. Umorzenie postępowania na skutek cofnięcia pozwu w analizowanym przypadku, oznacza że powód przegrał proces, a zatem zgodnie

z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c, winien pokryć jego koszty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd II instancji zmienił zaskarżone postanowienie i obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanej. W punkcie 2 orzeczono o kosztach postępowania zażaleniowego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt. 2,

§ 12 ust.1 pkt. 2, § 13 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. [t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461 z późn. zm.].

Mając to na względzie, orzeczono jak na wstępie na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386§1 k.p.c.

(-) SSR del. Renata Stańczak (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia